

Hus Information Nr. 3~ 2009

Det Europæiske Hus

- samarbejde om at inkludere alle

- www.europeanhouse.org

INDHOLD I DETTE NUMMER

	side
Jubilæumsnummer	2
Venner ser på DEH	3
'Patients rights' i Belarus	4-5
Handicapkonference i Moskva	6-7
Socialt Forum i Altai	8-14
En god nabo	15
Italiensk vinsmagning	16

Redaktion af dette nummer: Lise From, Henrik Haubro, Lene Petersen

Forsidebilledet viser deltagerne, herunder Lise From, ved Altai besøget i Sibirien

HusInformation

Nr. 3/2009 - 15. årgang
Det Europæiske Hus
europeanhouse.org

Jubilæumsnummer i november '09

I 1994 kom filmen Forrest Gump. Den med Tom Hanks. Kan du huske den? Det var den om den ikke så kvikke mand med de gode intentioner og sætningen om "at livet er som en æske blandet chokolade – du ved aldrig, hvad du får". Forrest, der kæmper sig gennem barndommen med sin bedste ven Jenny og sin mor, der lærer ham om livet og lader ham vælge sin egen skæbne.

I 1994 så verden meget anderledes ud. Kun få år efter murens fald i 1989 og de østeuropæiske landes sammenbrud. Nogle af os var med i Rumænien, hvor de frygtelige børnehjem og sindsygehospitalet rystede alle, da de tonefrem i fjernsynet. Da var vi flere, der arbejdede med Red Barnet i Dolj. Bl.a. skrev vi deres udviklings-projekt nogle nætter på den netop åbnede danske ambassade i Bukarest. Da det

handlede om at gå fra kun nødhjælp til udvikling af nye muligheder og nye måder at arbejde med de "ubrugelige børn". Det var udfordrende på alle måder, men det lykkedes at få gang i en snes institutioner med over tusind mishandlede og glemte børn. Og flyt-te mere end 100 af dem ud fra det psykiatriske hospital i Poiana Mare.

Desto større var vores frustrationer og forundring, da Red Barnet meddelte, at de børn, der nu var flyttet ud og over 18 år, ikke længere kunne være med. "Det var ikke inden for deres mandat". Så disse unge kunne bare sejle deres egen sø eller flytte tilbage!

Og derfor blev *Det Europæiske Hus* stiftet. For det kunne vi ikke stå model til - og så må man jo gøre noget. Det er disse historier fra 15 års arbejde, vi vil fortælle om i et jubilæumsnummer af HusInformation. Har du lyst til at være med så ring, skriv eller kom forbi

Hviderusland - hvad det handler om i Danmark?

Læsere af HusInformation vil vide, at DEH har arbejdet i Hviderusland den sidste halve snes år. Med krisecenter for kvinder, med informationsprojekter på web, med lokalsamfundsudvikling og senest med patientrettigheder (se de næste sider).

Vi mener, det er vigtigt alle steder at arbejde med *social* og *kulturel kapital* (dvs. evnen til at samarbejde om formulering af problemer og finde løsninger lokalt, bl.a. ved at bruge og udvikle viden og dannelse). For på denne måde kan vi være med til at styrke borgerne i et lokalsamfund - og derigennem også at skabe bedre muligheder for inklusion af og med mennesker, der ellers er i risiko for at ”falde af i svinget”.

Naturligvis tager det tid at arbejde på denne måde, fordi det kræver et tæt samvirke med lokale kræfter, hvor der skal opbygges tillid og forsøges at få lokale borgere engageret - oven i købet i et land som Hviderusland, hvor

systemet vil bestemme og styre alt med hård hånd. Hvad bestemt ikke gør det lettere at arbejde, fordi det let fører til lukkethed og frygt.

Men vi mener i DEH, det er vigtigt og nødvendigt at arbejde med dette mål og på denne måde, der bygger på tre ben i projekterne:

- Folkeoplysning
- Lokalsamfundsaktiviteter (f.eks. sociale projekter omkring voldsrammede kvinder, handicappede, patientgrupper)
- Ligeværdigt samarbejde mellem hviderussiske og danske/andre parter (alle parter skal lære af projektet)

Hvad vil Danmark?

Derfor er det lidt mærkeligt for os i DEH, at man i det danske Naboskabsprogram (Udenrigsministeriet) kun støtter en noget lukket, aktivistisk linje i Naboskabsprogrammets Hvide-rusland-plan. Det er svært at få at vide, hvad man arbejder efter, hvem

man støtter hvorfor. Og det virker nærmest som om, man ikke skal spørge, for så er man er man ude... Lukkethed og frygt?

Begrundelsen for *hemmeligheds-kæmmeriet* er efter sigende, at man vil beskytte de hviderussiske partnere, man arbejder med. Og det er jo forståeligt. Men også problematisk af to grunde. For det første bør det offentlige Naboskabsprogram jo ikke være et hemmeligt program, hvor danske myndighedspersoner kan gemme sig på samme måde som magtsystemerne i Hviderusland. Målet helliger ikke midlet.

For det andet er der faktisk en række hviderussiske NGO'er og andre, der siger, at det er vigtigt også at arbejde åbent og sammen med lokale myndigheder, hvor det kan lade sig gøre. Så lad os åbent diskutere strategierne for de kommende års Naboskabsprogram
-hb

'Patients rights'— EU projektet i Belarus er nu i fuld gang..

Det Europæiske Hus er netop vendt hjem fra et partnernøde i Vilnius med repræsentanter fra det Belarusiske projekt 'Promoting Patients rights in Belarus'.

Hvorfor holde møderne i Vilnius i Litauen, når nu projektet retter sig mod Belarus?

Jo, det er fortsat vanskeligt at gennemføre ikke statsregulerede aktiviteter i Belarus, som retter sig

mod støtte til selv basale menneskerettigheder. Derfor foregår en del aktiviteter i Vilnius i 'Human Rights House', som for en del år siden blev etableret af Nordic Council of Ministers (Nordisk Råd, den norske afdeling). 'Huset' her er også en af vore partnere i projektet.

Projektet begyndte sine Belarus aktiviteter i foråret med rundbordsmøder, hvor repræsentanter fra de forskellige professionelle aktører omkring patienter deltog. Ikke at det er nyt, at myndigheder og NGO'er ikke har samarbejde i Belarus, men projektet ønskede at synliggøre forskellige problemstillinger, som var med til at hæmme de mest basale patientrettigheder i landet. Her total mangel på tværfaglig kommunikation omkring patienterne, ofte nedgørende kommunikation med patienterne og sidst, men ikke mindst, en total mangel på nogen form for fungerende

klageinstans eller talerør for patienter og deres pårørende.

Der blev sideløbende gennemført en mindre spørgeundersøgelse rettet mod disse problemstillinger, hvor denne også ønskede, at de spurgte kunne komme med forslag til aktiviteter, som kunne forbedre de beskrevne problemstillinger.

Resultaterne af spørgeskemaundersøgelserne er blevet omsat til avisartikler og er blevet optaget i flere landsdækkende statsaviser i Belarus. Der har været feed back fra faglige repræsentanter inden for social- og sundhedsvæsenet og denne feed back samt undersøgelsesresultaterne omsættes nu i konkrete træningsforløb for udvalgte repræsentanter inden for sundhedsområdet, som i Belarus fortsat er sygehusvæsenet og de såkaldte polyclinics. Der tales ikke forebygelse i Belarus; og der arbejdes fortsat ud fra den såkaldte

'apparatfejlsmodel'. Altså, at det er en persons kropps funktioner, som der er noget i vejen med, ikke omgivelser og evt. andre stressfaktorer.

Ved mødet i Vilnius blev pilottræningsforløbet færdigudviklet og vil blive gennemført som et udviklingsprocesforløb, hvor der vil blive sat fokus på bl.a. kommunikationen mellem praktiserende læger, sygehuspersonalet samt disses ledelser, og ikke mindst fokus på bedre udnyttelse af de fysiske og menneskelige ressourcer i de forskellige 'væsener'. Det Europæiske Hus' vil være en vigtig del af processen og medvirke med erfaringsformidling og kritisk analyser, både fra de gode som de mindre gode erfaringer, som Det Europæiske Hus har været del af i deres mange projekter i de tidligere sovjetstater.

En vigtig del bliver, at deltagererne opnår såkaldte 'a ha' oplevelser undervejs i træningen. Og her er det så håbet, at også det lovstof, som i dag

findes om patientrettigheder i Belarus, for sådanne er nedskrevet men endnu ikke effektueret i handling, erfares og at der igangsættes aktiviteter, der kan komme med forslag til handling. Sidste er et meget stort mål at sætte i et land, hvor ethvert forslag til ændring fra andre end statsadministrationen tages som kritik og ikke som et forsøg på at skabe forbedring for patienter og de, som agerer omkring disse.

Endnu engang blev det understreget, at det var nødvendigt at involvere patientgrupper, der på lokalt plan kan støtte hinanden ved at finde fællesskab og dermed støtte.

Når en gruppe af disse og udvalgte deltagere fra kurserne og rundbordsmøderne kommer til Danmark på studietur næste år, håber vi i Det Europæiske Hus, at vi har fundet patientorganisationer her i Danmark, både centralt og lokalt, som ikke blot kan deltage i selve studieturen, men har lyst til at

frtsætte med udvikling og kontakt til Belarusiske patientgrupper.

Lene Petersen
post@europeanhouse.org

Kommunikation er ikke altid let....

Fakta:

- Projektet 'Promoting Patients Rights in Belarus' er økonomisk støttet af EU under Human Rights' programmet for Belarus.
- Det Europæiske Hus er lead applicant og har 1 partner i Belarus og 1 partner Litauen samt 2 associates i Belarus.
- Projektet gennemføres i alle Belarus regioner; dog gennemføres en del træning og mødeaktiviteter i Vilnius.

Til handicapkonference i Moskva

Lige Rettigheder – Lige Muligheder for mennesker med funktionsnedsættelse kunne have været overskriften for en konference her i Danmark; det var overskriften på en international konference, som Moskva-styret afholdt i dagene 17 – 18. juni 2009, og skulle ses i lyset af den økonomiske krise.

Det Europæiske Hus var inviteret til at præsentere et indlæg på konferencen. Overskriften på DEH's indlæg, der handlede om handicappede og arbejdsmarkedet, var: (selvfølgelig) "Alle har ret til at tage del".

For at udbrede kendskabet til Det Europæiske Hus's arbejde i Rusland, og vi havde til formålet udarbejdet og oversat en lille folder til russisk, der kort fortalte om vores formål og derudover en kort omtale af nogle få af vores projekter.

Deltagere var omkr. 200 repræsentanter fra sociale myndigheder fra flere af regionerne. Udover Danmark var der repræsentanter fra England, Slovenien og Spanien. Disse var ligeledes inviteret til at bidrage med indlæg.

I løbet af de 2 dage konferencen varede, var der ca. 24 indlæg af 10 – 20 min. varighed fra både afsluttede og igangværende projekter rundt om i Rusland.

På 3. dagen var der arrangeret 7 workshops rundt om i Moskva. Oplæggene på den workshop, som DEH deltog i, havde ca. 50 deltagere og alle indlæg handlede om rehabilitering.

Der blev også tid til muntre indslag i workshoppen

Moskva har udråbt 2009 til "Året for lige muligheder og lige rettigheder for mennesker med funktionsnedsættelse".

Rusland har med anerkendelsen af FN's Standardregler om Lige Muligheder for Handicappede anerkendt indhold og formål med konventionen, og står nu overfor at ratificere den, hvilket indebærer en forpligtelse til at sikre handicappedes rettigheder.

Det var tydeligt, at russerne var stolte af de projekter, der blev præsenteret på konferencen. Og der skal der heller ikke herske tvivl om, at der i Rusland gøres et stort arbejde for at udvikle både tekniske hjælpemidler og træningsprogrammer, hvor der lægges meget stor vægt på, at det er specialister, der står for optræningen. Både konference og workshop handlede om mennesker med fysiske funktionsnedsættelser.

Det var en stor opsat og flot konference med simultantolkning af alle oplæg. Den begrænsede tid, der var afsat til de enkelte oplæg, gjorde det vanskeligt at få en fornemmelse af de aktiviteter, der foregår i Moskva og andre steder i Rusland for at mennesker med funktionsnedsættelser kan få en tilværelse, hvor de får mulighed for aktivt at tage del og medansvar for deres samfund.

I forbindelse med konferencen var der arrangeret en lille udstilling af forskellige kunstneriske arbejder som brode-

rier, malerier, keramik osv. Men jeg kan ikke lade være med at tænke på, at fordi man har en funktionsnedsættelse, er det ikke ensbetydende med, at man har kunstneriske evner eller lyst til disse udfoldelser!

Lise From betragter her broderiarbejder

Hvor mennesker med psykiske funktionsnedsættelser befinder sig i det russiske billede mht FNs Konvention om rettigheder for personer med handicap fik jeg desværre ikke noget indtryk af, men de er også omfattet af konventionen. Det gælder for mennesker med handicap som for alle andre, at der

skal være muligheder for at tage aktivt del i det omkringliggende samfund, herunder også på arbejdsmarkedet, med de evner og muligheder, som det enkelte menneske er i besiddelse af. Gennem aktivt at "tage del" får vi identitet og selvværd.

Som officiel gæst i Moskva blev de 4 udenlandske gæster inviteret på sightseeing i Moskva. Og hvilken sightseeing – vi blev kørt rundt i byen (husk Moskva har omkr. 10 – 15 mio. indbyggere) og man får (i hvert fald for mit vedkommende) en fornemmelse af, ikke bare hvor stor Moskva er, men også den forskellighed, som den rummer. Nogle steder store grimme betonbygninger for lige om hjørnet at få øje på ældre, både flotte og charmerende huse. En by hvis størrelse og forskellighed jeg ikke helt har opfattet tidligere, når jeg har haft mulighed for at gå rundt i byen. Men utroligt spændende – en by man ikke bliver færdig med lige med det samme.

*Lise From
post@europeanhouse.org*

Englene flyver i Altai

Af Lise From

Underholdning på naturcenter i Altai

DEHs samarbejdspartner i Rusland "Russiske Union af Socialarbejdere og Socialpædagoger" gennemførte i samarbejde med styret i Altai Republik og Ministeriet for Arbejde og Social Udvikling i dagene 18 – 22. august 2009 "III Internationale Forum for Socialarbejdere i Sibirien og det fjerne Østen – Socialt arbejde i det 21. århundrede: Infrastruktur, Forandring, Investering".

Deltagerne kom fra alle de 88 regioner i Rusland samt republikkerne, dvs den Russiske Føderation. Hvor mange der deltog, har jeg ikke tal på, men formentlig ca. 200 – 250. Endvidere deltog mindst 10 personer fra den vestlige del af verden – alle fordi de skulle give oplæg i løbet af de følgende dage. Herudover deltog også medlemmer fra den lokale klub.

Formålet med FORUM er at give socialarbejdere fra de fjerne regioner i Rusland en mulighed for at mødes med kolleger, dele erfaringer og lære.

Dette års Forum fandt sted i republikken Altai (92.600 km² med omkr. 207.000 indbyggere), der ligger i den syd-vestlige del af Sibirien med grænse bl.a. til Mongoliet. Tidsforskellen mellem Moskva og Altai er 3 timer, hvortil kommer tidsforskellen på 2 timer mellem København og Moskva. Klimatet er tempereret fastlandsklima, hvilket på denne årstid betyder varme dage og kolde nætter.

Mange af deltagerne var med samme fly fra Moskva og derfor i samme bus fra lufthavnen i Barnaul til Gorno-Altai (køretid ca. 5 timer). Den officielle modtagelse skete ved bygrænsen til Gorno-Altai. I velkomstkomiteen var bl.a. guvernøren, ministre og repræsentanter fra involverede ministerier.

Lise From og Mr. Stephan fra et socialcenter i Moskva

Den traditionelle velkomst bestod udover taler af brød, salt og mælke-vodka (ikke min livret), der blev budt rundt af kvinder klædt i forskellige nationaldragter.

Den traditionsrige velkomst med brød og vodka ved ankomsten til Gomo-Altaiisk

FORUM fandt sted i Altai's hovedstad Gorno-Altaiisk i Nationalteateret

Fra Danmark deltog udover undertegnede, Benny Andersen, der er formand for the World Social Pedagogues Association (AIEJI) og Lars Steinov, som er generalsekretær for sammenslutningen, og havde til opgave at give oplæg om hhv. ”socialpædagogikens rolle i den professionelle sociale støtte i befolkningen, og om symptomer på professionel udbændthed, et typisk problem for socialarbejdere – diagnostisering og forebyggelse, medens undertegnede's oplæg handlede

om Det Europæiske Hus's arbejde i Rusland.

Vi – dvs. Lars Steinov, hans hustru Gitte og jeg blev sammen med bl.a. et australsk ægtepar og formanden for INGO (Europarådet) Jean-Marie Heydt indlogeret i et gæstehus ca. 20 min. kørsel fra Gorno-Altaiisk, jeg for mit vedkommende med udsigt til landevejen til Mongoliet ca. 650 km. fremme. Lidt overraskende var det Landbrugsministeriet, der var vores vært her. Gæstehuset lå ned til en stor flod 'Katoon', der løber mellem bjergene. Et uforglemmeligt syn.

FORUM i Altai..

Som nævnt andetsteds i dette nummer af HusInformation, konferencen om handicappede og arbejdsmarkedet, er et møde/konference af denne karakter ensbetydende med et meget tæt pakket program med kun få pauser for at slutte dagen med kulturelle arrangementer.

Jeg vil derfor kun nævne nogle af op læggene:

- Social sikkerhed som basalt udgangspunkt i Russiske social politik,
- Socialt arbejde i globaliseringens tid, Modernisering af Russisk social udannelse i begyndelsen af det 21. århundrede,
- Europæiske NGO'ers rolle i udviklingen af social service,
- Socialarbejder og socialpædagog: professionel udvikling i det 21. århundrede osv.

Blot for at nævne nogle af den første dags indlæg.

Billeder fra smukke kulturelle optrin i et naturcenter i Altai

FORUM i Altai..

Den følgende dag var der 4 forskellige såkaldte ”master classes”: 1. Management i den sociale sfære, 2. Kvalitet og effektivitet i socialt arbejde for ældre og handicappede mennesker, 3. symptomer på professional udbrændthed, et typiske problem for socialarbejdere – diagnostisering og forebyggelse samt 4. Informationscentre som ressourcer for landbefolkningen en ny form for socialt arbejde med ældre og handicappede mennesker.

Der arbejdes i én af Master classes

Den 3. dag var henlagt til forskellige naturskønne områder, der indebar flere timers kørsel fra Gorno-Altaiisk rundt om i Altai med indlogering i små hytter – uden moderne bekvemmeligheder.

Det er svært at beskrive denne fantastiske natur med ord, men jeg håber, at læserne kan få et indtryk ved hjælp af billederne.

Den primitive indlogering blev kompenseret af udsigten, se billedet nedenfor

FORUM i Altai..

På 3. dagen var der mulighed for at deltage i en af de 4 workshops:

1. Social services infrastruktur: regionale modeller,
2. Nye sociale programmer og teknologi for støtte til udsatte familier og børn,
3. Investering i den sociale sfære – investering i menneskers well-being, og
4. Socialt arbejde i udlandet og russiske erfaringer med internationale projekter.

12 Lise From med gruppen fra workshoppen

På turens 3. dag var der undervejs mulighed for at besøge et alderdomshjem, der lå oppe i bjergene, idet vi her skulle spise både frokost og morgenmad. Hjemmet var beregnet for bjergboere, der var vant til at færdes i disse områder.

Alderdomshjemmet var bolig for 60 pensionister og handicappede, som boede i små dobbeltværelser med adgang til bad og toilet på gangen. Det skal i denne sammenhæng nævnes, at voksne børn har pligt til at hjælpe forældrene, evt. sikre at der er nogen i lokalsamfundet, der kan træde til, hvis de voksne børn arbejder langt væk og ikke selv har mulighed for at hjælpe.

Jeg kan desværre ikke russisk og var derfor afhængig af tolk, hvorfor jeg ikke havde mulighed til så megen snak med beboerne, En af beboerne var en pensioneret sygeplejersker der (ulønnet) hjalp til i det daglige. Haven foran alderdomshjemmet blev passet af beboerne, og det blev med stolthed fortalt, at en havde fået en præmie for det. Det blev ligeledes med stolthed

fortalt, at den ”rigtige” for ældre mennesker, hvilket bl.a. for morgenmadens vedkommende betød, at omeletten mest bestod af æggehvider – sikkert for at undgå for høje kolesteroltal. På en af gangene hængte der fotografier af alle beboerne.

FORUM i Altai..

For en forvænt dansker lægger man mærke til, at selv om hjemmet også er for handicappede (jeg så ikke nogen i kørestol, kun nogle meget dårligt gående med stokke) var der fx ingen elevator.

Det toilet, som jeg besøgte (beregnet for beboerne) var meget smalt, hvilket umuliggjorde at en kørestolsbruger kunne benytte toilettet. Til gengæld var der på begge vægge anbragt håndtag, så der var noget at tage fat i, når man skal rejse sig.

Tilsyneladende var der heller ikke mulighed for at låse døren, hvilket der heller ikke var mulighed for ind til værelserne – altså ikke mulighed for lidt privatliv.

Når jeg nævner dette, skyldes det, at jeg bl.a. talte med en dame, der boede på hjemmet sammen med sin mand, som desværre pt var syg og på hospitalet, i et værelse.

Beboer på Alderdomshjemmet i Altai

Jeg havde planlagt rejsen på en sådan måde, at jeg havde mulighed for at tilbringe en dag i Moskva inden fortsættelse til Altai, hvor jeg havde mulighed for at besøge 2 socialcentre i den sydlige del af Moskva. Centrene betjener omkr. 130 – 150.000 mennesker i

i alle aldersgrupper i lokalområdet. I centret er der bl.a. mulighed for at børn kan komme og låne (dog ikke med hjem) en børnebog, der er tøjindsamling med henblik på de grupper, der ikke selv har en tilstrækkelig indkomst, der er dagcentre for ældre, hvoraf nogle har mulighed for at komme dagligt i en periode på 3 måneder, hvor de udover aktiviteter også får varm mad. Fra Centret udgår også hjemmehjælp til ældre, der har brug for det.

Fællesaktiviteter i centret i Moskva

FORUM i Altai..

Altai er ikke nogen velhavende republik, men alle sejl var sat til for at give FORUM-deltagerne en stor oplevelse af den smukke egn, formentlig også fordi man gerne vil tiltrække turister, for hvem der er rige oplevelsesmuligheder både til lands og til vands.

Desværre er der ikke mange, der forstår engelsk. Ca. 2/3 af indbyggerne er russere og 1/3 er altaier. Alle forstår og taler russisk, men det er kun altaierne, der taler og forstår altaisk. Det er et område rigt på bl.a. olie, men det er russerne, der "sidder" på alle naturrigdommene.

Hjemme igen er det vanskeligt at sætte ord på en oplevelse, der på alle måder har været ud over det sædvanlige.

En natur så overvældende at man ikke forestiller sig det og mødet med mennesker fra fjerntliggende egne og med helt andre traditioner og værdier end danske.

...englene flyver fortsat i Altai

En værdi er dog global: De svagest stillede i samfundet skal have den hjælp, som de har behov for – det var måske i virkeligheden den største oplevelse.

Lise From
post@europeanhouse.org

Alle de viste billeder i denne artikel er fra Lises besøg i Altai og Moskva, de fleste taget af Lise selv.

Invitation til
VINSMAGNING
FREDAG DEN 18. 9. 2009 kl. 17.30
i DET EUROPÆISKE HUS
Ved Glyptoteket 6, 1575 København V

Til foreningens medlemmer.

Det er os en glæde at kunne invitere til hyggelig og inspirerende italiensk vinsmagning med vinksperten **Niels Boye Bonefeld**, *Din Vin*.

Der bliver lejlighed til at smage og høre om italienske vine som Barolo, Amarone, Piemonte og selvfølgelig den sprudlende Lambrusco (og mange flere). Der serveres desuden et dejligt italiensk pølse-paté-ostebord og andre italienske specialiteter.

På denne aften vil det desuden være muligt at købe aftenens vine - og som altid går overskud direkte til foreningens arbejde.

Pris: 165,- kr. (medlemmer) * 225 kr. (gæster)

Betales på aftenen eller sendes til reg. 9541 kt. 4246608 med navne på jer, der kommer.

Tilmelding nødvendig:

post@europeanhouse.org eller til: **3211 8611**
eller ved indbetaling forinden.

Senest den 15.9.2009

Gode sommerhilsener
Det Europæiske Hus

europeanhouse.org

Det Europæiske Hus
Ved Glyptoteket 6, kld.
1575 København V

post@europeanhouse.org
Telefon: 3211 8611
Fax: 5570 2979

CVR nr. 18 27 69 33
Det Europæiske Hus
Uraniavej 5
1878 Frederiksberg C

Det Europæiske Hus er en humanitær forening, der arbejder for godt naboskab og inkludering af alle mennesker. Formålet er at støtte de mest udsatte grupper med at komme videre i livet og være en aktiv del af deres samfund.